

Kunstlijn en HRLM
op atelierbezoek bij...

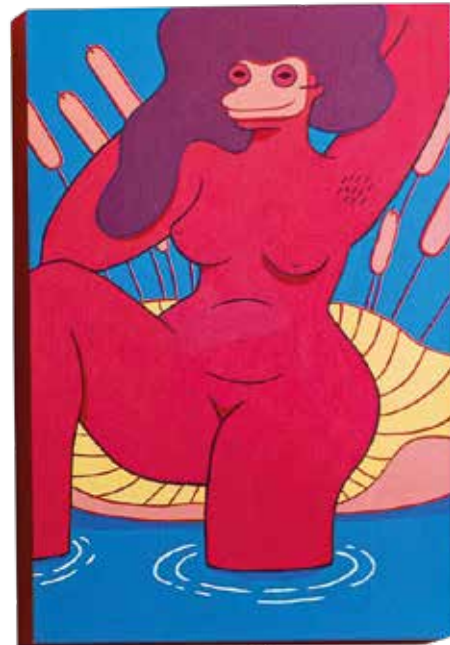
Lotte Keijzer

Lotte Keijzer zet haar emoties en ervaringen om in beeld. Lastige thema's kleurrijk en gestileerd geschilderd. Maar ook situaties uit het alledaags leven, figuratief en met humor weergegeven als tegenwicht tegen de wereldproblematiek.

‘Ik schilder zware onderwerpen in een luchtig jasje’

Een shovel schuift puinresten op een grote hoop. De naastgelegen panden van het voormalig KPN-gebouw ‘Onder de toren’ in de Waarderpolder zijn recent gesloopt. Lotte (39) daalt met snelle passen op gypjes de trappen af en kijkt naar buiten. “Het slopen was zo gebeurd, maar het puinruimen duurt helaas al weken.” ‘Onder de toren’ bestaat uit lange gangen met links en rechts kleine ruimtes. Haar directe burens zijn ook kunstenaars, de rest is verhuurd aan bedrijven. In haar atelier kunnen de ramen niet open op een klein klappaam na. “Zo heet in de zomer.” Ze houdt het raampje nu gesloten vanwege het stof en de herrie. Het gebouw krijgt binnenkort een nieuwe bestemming. Lotte verwacht over een halfjaar weg te moeten en is op zoek naar andere betaalbare atelierruimte, het liefst met opslag. “Sinds kort ben ik groter gaan werken, hier kan ik niets kwijt.”

BLOTE VROUWEN IN DE HOOFDROL

De kunstenaar is een vrolijke verschijning. Ze praat opgewekt met hese stem en draagt haar lichtblonde haren in een rommelige knot met losse plukken. Haar donkerblauwe overall zit vol verfspetten en haar vingers zijn groen. In een knalgele theepot staat thee klaar. Aan alle muren van haar atelier hangen schilderijen en ook op de grond staan werken. Naast twee kasten, een tafel en twee stoelen wordt de ruimte in beslag genomen door een ezel met daarop een groot groen geverfd doek. “Daar ben ik vanmorgen aan begonnen.” De meeste schilderijen zijn kleurrijk, gestileerd en figuratief. Soms ogen de eenvoudige vormen wat cartoonesk. Op het eerste oog vrolijke taferelen met voornamelijk blote vrouwen in de hoofdrol. Vaak zijn het echter zware onderwerpen verbeeld in een licht jasje. “Ik hou ontzettend van kleur. Meestal zit er een serieus thema onder dat je er niet gelijk uit haalt door de kleurencombinaties. Ik wil mensen niet een zwaar gevoel geven, mijn werk is prettig om naar te kijken. Wellicht dat de toeschouwer later pas begrijpt wat de boodschap is, maar dat hoeft niet per se.”

GROF EN CHAOTISCH

Acht jaar geleden begon Lotte op papier te tekenen met acrylpennen van Lasceaux. Niet lang daarna schilderde ze op hout. “Hout past bij mij, ik ben zelf wat grof en chaotisch en hout kan je niet snel beschadigen. Bij doek had ik de angst er doorheen te prikken”, vertelt ze lachend. Uiteindelijk heeft ze toch de stap gezet ook op canvas te schilderen. “De textuur van doek boeit me, het is mooi als je dat terug ziet in het werk. Ik laat tegenwoordig stukken donker linnen onbeschilderd. Hout heeft ook structuur, prettig en functioneel.” Op doek schildert ze eveneens met acrylverf. Het droogt vlot zodat ze in korte tijd meerdere lagen verf kan aanbrengen. “Ik hou van snel werken en heb weinig geduld, dit is ideaal voor mij. Het pigment van Lasceaux spreekt me aan, een beetje mat en sprekend. Acrylverf is goed te mengen, ik kan er mijn eigen kleuren mee maken.”

Lotte heeft grafische vormgeving gestudeerd, dat is duidelijk te zien in haar kunst. Ook heeft ze de Filmacademie gevolgd, afstudeerrichting Production design. “Dat werk vond ik niet creatief

‘Ik schilder waar ik vrolijk van word’

genoeg, het was voornamelijk decorspullen naar filmsets heen en weer sjouwen. Ik heb de grafische vormgeving weer opgepakt en me daarin verder ontwikkeld, van logo en huisstijl ontwerpen naar illustratief vormgeven." Na de bevalling van haar zoon besloot ze ook met dit werk te stoppen en zich geheel te focussen op tekenen en schilderen. "Ik ben altijd creatief bezig geweest. Op de Rudolf Steinerschool was daar alle ruimte voor. Ik ben van klein naar groter gaan werken, ik durfde steeds meer. Bij schilderen moet je niet te lang twijfelen, maar gewoon doen. Soms mislukt het, maar dat geeft niks."

GEVOELEN IN BEELD VATTEN

Tot voor kort ging het werk van de kunstenaar voornamelijk over hoe ze zich voelde. Lotte wijst naar een schilderij van een blote vrouw tussen de planten. Haar hoofd is van haar romp gescheiden en onderweg verliest ze roze drollen uit haar tas. "Ik heb last van PMS (Premenstrueel syndroom). Een hele vervelende fase voorafgaande aan het menstrueren. Hoofdpijn, buikpijn, rugpijn, depressieve gevoelens en huilbuien. Ik ben een week 'gek' en daarna is alles weer normaal. Dat gevoel wilde ik in beeld vatten. Die blote vrouw is haar hoofd kwijt en losing her shit." Op een ander werk is wederom een blote vrouw afgebeeld met een grote bos rood haar. Een hand pakt haar gezicht beet. "Dit schilderij gaat over toestemming in de liefde. Ik heb er expres gelaagdheid in aangebracht, die is er ook bij seksualiteit en goedkeuring. Wanneer heb je toestemming en wanneer niet? Eigenlijk gaat het over grensoverschrijdend gedrag, heel actueel." Lotte zet naast gevoelens ook gebeurtenissen om in beeld. Twee jaar geleden is haar vader overleden. Op het moment dat ze hoorde dat hij ziek was en dood kon gaan, ervoer ze dat als het einde van een onbezonnen leven en het begin van een nieuwe fase. Die ervaring wilde ze op doek zetten. Ze kijkt naar een schilderij van een afgehakte voet

'Ik hou van lullige situaties komisch verbeeld'

aan de wand. Het puntje van de grote teen raakt net het water: "Dipping your toe in the water is een uitdrukking die staat voor iets nieuws uitproberen. Het was voor mij het begin van een nieuwe periode en tegelijk het einde, vandaar dat de voet bij de enkel is afgehakt."

ALLES IS BESPREEKBAAR

Door het gebruik van humor en vrolijke kleuren blijven de beelden luchtig. "Grafische vormgeving helpt mij om pittige onderwerpen in een prettig beeld weer te geven. Daar hou ik van, ik schilder niet graag iets lugubers. Zo ben ik niet. Alles is bij mij bespreekbaar, ik heb geen schaamte, maar wil er niet een te groot ding van maken. Je kunt moeilijke onderwerpen aankaarten zonder dat het allemaal zo heftig is. Ik hou van optimisme en positiviteit, als ik tenminste geen PMS heb", grapt ze. "Wat ik schilder komt uit mijn eigen beleving, dat is wat ik het best kan vertellen en vormgeven. Je hoeft er niet in te zien wat ik erbij bedacht heb. Sommige mensen willen dat graag weten en anderen juist niet. Ik vind het leuk en interessant om het commentaar van toeschouwers te horen."

VERSTOPT DOUCHEPUTJE

Tegenwoordig schildert Lotte het alledaagse leven, situaties die iedereen wel eens tegenkomt. Irritant, maar niet echt problematisch. Zoals het verstopte doucheputje of het moment dat je op het toilet zit en het wc-papier is op. "Lullige situaties, maar ook komisch en we kennen ze allemaal. Situations, noem ik ze." Ze loopt naar een schilderij waar rottend fruit op te zien is. "Dit is ook een goed voorbeeld. Wij kopen thuis steeds weer te veel fruit en een deel verrot vervolgens, zo zonde. Het gebeurt en je denkt shit! Ik vind het fijn om kleine incidenten uit te lichten als een soort tegenwicht tegen alle ellende in de wereld. Door groot nieuws raak ik snel overweldigend en geëmotioneerd. Van mijn eigen werk word ik vrolijk, het geeft mezelf én anderen afleiding. Ik haal inspiratie uit hetgeen waar ik letterlijk tegen aanloop. Dat kan ook een goed gesprek zijn, muziek of kunst. Soms heb ik geen idee wat ik zal maken en moet ik ervoor gaan zitten. Schetsen helpt, dan komt er vanzelf iets naar boven drijven of samen met mijn zoontje tekenen, daar komen vaak goede ideeën uit." Aan de wand hangt een recent werk, een lichtblauw tafelkleed met daarop een gele paprika in ringen gesneden. In tweede instantie valt pas de schaduw op van twee handen met een mes. "Ik hou erg van koken en wilde graag een paprika schilderen, maar daar is niks spannends aan. Het leek me grappig het zo te verbeelden, dat het lijkt alsof de vrucht ontleed gaat worden door die dreigende handen met mes." Daarnaast hangt een vrolijk schilderij, een strandscène. Te zien is een handdoek, boek, flesje zonnemelk, een slipper en een sleutelbosje half verdwenen onder het zand. "Mijn man komt uit Kroatië en vindt het zand op de stranden in Nederland vreselijk. Ik vind zand juist heerlijk. Daarnaast wordt hij gek van mij omdat ik altijd alles kwijt raak. Het leek me komisch om die combinatie te schilderen van wat hem irriteert."

Voor mij is dit echter een heel relaxed plaatje."

ROOD ALS BASIS GEEFT SPEELSHEID

Deze ochtend is Lotte begonnen aan groot schilderij. Ze legt uit wat haar plan is met het groen geverfde doek. "Ik wil een wijnglas in een hand afbeelden waar wijn uit klotst, met daarachter een halve torso met arm van een ander die iets aan het vertellen is. Mij zou het kunnen overkomen dat ik per ongeluk het glas uit iemands handen tik." Ze pakt haar schetsboek van tafel en toont schetsen van verschillende schilderijen. "Ik maak eerst een grove schets om de compositie te bepalen. De eerste laag op het canvas schilder ik meestal rood. Rood als basis geeft meer speelsheid. Als je er daarna een andere kleur over heen zet, gaat die meer leven. Ik begin met potlood en werk van voor naar achter; teken eerst de zaken die vooraan staan en dan pas wat achterin gebeurt. Bij dit schilderij maak ik eerst de arm en torso, die moeten namelijk achter het glas komen en anders lukt dat niet meer. Het wijnglas realistisch weergegeven wordt nog een hele klus. Hoe houd ik het glas doorzichtig en voorkom ik dat het een omlijnning wordt. Het blijft iedere keer spannend of het lukt wat ik in mijn hoofd heb op doek te krijgen." *

Ook te zien in Anno Haarlem, Grote Markt Lotte exposeert tot en met augustus met haar debuutsolotentoonstelling 'Situations' bij Marian Cramer Projects in Amsterdam.